

การศึกษาวิเคราะห์มรดกทางวัฒนธรรมจากงานหัตถศิลป์ผ้าลายปักของชาวหัวเหยา
สู่การจัดการเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมดิจิทัลออนไลน์
**A Study and Analysis of the Cultural Heritage from the embroidered
Handicrafts of the HuaYao people to cultural Management that is
Consistent with the Online Digital Society Context**

ลุย เชียงบิง และ ลินีนาถ เลิศไพรวัน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Liu Shangbing and Sineenart Laedpriwan

Bangkok-Thonburi University, Thailand

Corresponding Author, E-mail1: sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการติดตามทางประวัติศาสตร์ ความหมายทางวัฒนธรรม คุณค่าทางศิลปะและความงามเทคนิคงานฝีมือและสถานะมรดกทางวัฒนธรรมของชุดผ้าลายปักของชาวหัวเหยา ผ่านวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ด้วยการวิเคราะห์วรรณกรรมและการวิจัยในพื้นที่และศึกษาปัญหาที่มีอยู่ในการพัฒนาของชุดผ้าลายปักของชาวหัวเหยาในยุคดิจิทัล โดยใช้ยุคดิจิทัลเป็นจุดเริ่มต้นของการเก็บรักษามรดกและการปกป้องทรัพย์สินทางวัฒนธรรม

นักวิจัยพบว่ามรดกทางวัฒนธรรมชุดผ้าลายปักของชาวหัวเหยาประกอบด้วยสีและรูปแบบของเสื้อผ้าแบบครอสติช (cross-stitch) ของหัวเหยาแสดงออกมาชัดเจน ด้วยภาพการบูชาธรรมชาติ บูชาบรรพบุรุษและการสืบพันธุ์ ลายผ้าปักจากจินตนาการ ตัวละครและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ปรากฏการตกแต่งปลายผ้าทั้งสองด้านด้วย ผ้าสีสดใสและสวยงามซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณสมบัติที่เรียบง่ายและมีความกระตือรือร้นของชาวหัวเหยา วัสดุที่ใช้ประกอบด้วยเส้น ไนลอน ผ้าลินิน ผ้าฝ้าย เส้นใยผ้าไหมและผ้าขนสัตว์ มีสีดำ สีขาว สีฟ้า สีเขียว และสีอื่น ๆ มีเอกลักษณ์ด้วยการใช้เทคนิคการปักลายแบบสองด้าน จึงสรุปได้ว่าสามารถส่งเสริมได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการแสดงสื่อออนไลน์แบบโต้ตอบแบบดิจิทัล การปรากฏตัววัฒนธรรม มรดกและนวัตกรรมของชุดผ้าลายปักของชาวหัวเหยาเพื่อให้เป็นแนวทางอ้างอิงสำหรับการปกป้องและการแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมของชาวหัวเหยาทางการสร้างสรรค์สื่อดิจิทัลเผยแพร่ในระบบออนไลน์

คำสำคัญ : มรดกวัฒนธรรม; ชุดผ้าลายปักของชาวหัวเหยา; สังคมดิจิทัลออนไลน์

* วันที่รับบทความ : 1 พฤศจิกายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ 21 พฤศจิกายน 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 22 พฤศจิกายน 2566

Received: November 1 2023; Revised: November 21 2023; Accepted: November 22 2023

Abstracts

This paper contains objectives studies the historical traceability, cultural connotation, artistic and aesthetic value, craft techniques and cultural inheritance status of Huayao cross-stitch through the mixed methodology with literature analysis and field research, and puts forward the problems existing in the development of Huayao cross-stitch clothing in the digital age. Taking the background of the digital era as the premise and the inheritance and protection of cultural heritage as the starting point.

Researchers found that the Huayao people's embroidered clothing cultural heritage includes the colors and patterns of cross-stitch clothing. Hua Yao's cross-stitch is clearly expressed. with images of nature worship Worshipping ancestors and reproduction Embroidered fabric patterns from imagination Historical characters and events appear as decorations on both ends of the cloth. The cloth is bright and beautiful, reflecting the simple and energetic qualities of the Huayao people. The materials used include nylon, linen, cotton, silk and wool. They come in black, white, blue, green and other colors. They are characterized by the use of a double-sided embroidery technique. Therefore, it can be concluded that it can be promoted effectively through interactive digital display of online media. cultural appearance The heritage and innovation of the Huayao embroidered cloth is to provide a reference guide for protecting and spreading and promoting Huayao culture through online digital media creation.

Keyword: Cultural heritage; Huayao cross-stitch clothing; Digital society context online

บทนำ

มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นทรัพย์สินอันมีค่าของมนุษย์ทั้งหมด ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการปกป้องความหลากหลายของวัฒนธรรมของโลก การรักษาลักษณะของชาติและจิตวิญญาณของชาติ และส่งมอบมันไปจากรุ่นต่อรุ่น สัญญาระหว่างประเทศเพื่อปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ระบุอย่างชัดเจนว่า มรดกทางการวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ไม่ได้ตาย แต่ควรจะพัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของความมั่งคั่ง (UNESCO, 2003). การปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมต้องมีความสมดุลอย่างสมบูรณ์ โดยในมูลค่าทางสถาปัตยกรรม มูลค่าทางวิทยาศาสตร์ มูลค่าทางประวัติศาสตร์ มูลค่าทางสังคม และมูลค่าในทางศิลปะ

ในปี 2011 สาธารณรัฐประชาชนจีนออกกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ได้นำเสนอข้อกำหนดที่ชัดเจนในการรักษาประวัติศาสตร์ทางศิลปะ ของศิลปะที่ไม่สามารถจับต้องได้ เพื่อเป็นมาตรการในการปกป้องรักษาวัฒนธรรม ที่ยอดเยี่ยมแบบดั้งเดิมของประเทศจีน (China intangible cultural heritage network, 2023) โดยรัฐบาลท้องถิ่น ควรปฏิบัติตามหลักการว่า "ป้องกันไว้ก่อน ช่วยเหลือก่อน ใช้อย่างสมเหตุสมผลและส่งเสริมการจัดการ" โดยสร้าง และปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบด้านการคุ้มครอง มีความชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับบัญชาการประมวลผล ปฏิบัติการ ของความคุ้มครอง และเสริมสร้าง การปกป้องและการพัฒนาวัฒนธรรมของชาติ (General Office of the CPC Central Committee and the State Council, 2010).

หัวเหยา (Huayao) มีชื่อมาจากเครื่องแต่งกายที่เอกลักษณ์ไม่เหมือนใครและสีอันสวยงาม คุณเซนกวงเกวน (Shen Congwen) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงในประเทศจีนเรียกมันว่า "ผ้าปักแรกของโลก" โดยมักปักลายที่ออกแบบจากชีวิตจริง เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งภาพสัตว์ พืช การดำเนินชีวิต ส่วนใหญ่ใช้สีดำและขาว ชุดผ้าปักของชาวหัวเหยา ได้ถูกระบุไว้ในรายชื่อสมบัติชาติ โดยพิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งชาติของประเทศไทยและพิพิธภัณฑ์ชนเผ่า ในปี 1994 "ได้ชนะรางวัลเหรียญทองแดง ในงานนิทรรศการศิลปะสาธารณะจีน จัดโดยกระทรวงวัฒนธรรม ในปี 2003 "งานการแสดงศิลปะและงานฝีมือสาธารณะครั้งแรกของจีน" ได้รางวัลทอง ในปี 2006 ติดอันดับรายการอันดับต้นของการจัดอันดับวัฒนธรรมที่ไม่ใช้วัสดุแห่งชาติ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยเปลี่ยนแปลง การแต่งตัวของคนในชาติเปลี่ยนแปลงจากโลกภายนอก ศิลปินผู้ปักผ้าปักล้มตายลง ทักษะการปักผ้าเสื่อมถอย และมีวัสดุที่หายากขึ้น ดังนั้นชุดผ้าปักของชาวหัวเหยาเสี่ยงต่อการสูญหายหลายครั้ง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และค้นหา ความหมายทางวัฒนธรรม การปรากฏตัวทางสถาปัตยกรรม การปกป้องและรักษามรดกของชุดผ้าปักชาวหัวเหยาตลอดจนศักยภาพที่จะแพร่กระจายในแพลตฟอร์มดิจิทัล

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรทั้งหมด 187 คน จากทั้งหมด 8 กลุ่ม ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีทั้งหมด 15 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านชุดผ้าปักระดับประเทศ 1 คน ระดับจังหวัด 1 คน ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ 5 คน คนท้องถิ่น 3 คน นักท่องเที่ยวที่ซื้อสินค้า 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการ 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อออนไลน์ดิจิทัล 1 คน

กลุ่มตัวอย่างนี้ถูกใช้ในการศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันและตัวแปรที่มีศักยภาพของชุดผ้าปักของชาวเหยา (Yao) และข้อมูลและวัสดุที่เกี่ยวข้องผ่านการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (in-depth interview)

เครื่องมือวิจัย

กระบวนการ	เครื่องมือ	วัตถุประสงค์
การวิเคราะห์เอกสาร	การรวบรวมข้อมูล: ห้องสมุด, บรรจุภัณฑ์, พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ CNKI, China Non- Genetic Heritage Center และแพลตฟอร์มเครือข่ายอื่น ๆ	ค้นหาและตรวจสอบข้อมูลและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทำการวิเคราะห์สถิติและสรุป
ลงพื้นที่สำรวจ	สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ภาพถ่ายทางอากาศ	รูปถ่าย ภาพเสียงและวิดีโอ เกี่ยวกับ ผู้คน ภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ฯลฯ
แบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง	การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง คำถามที่มีการประเมินของ IOC	สร้างคำถามแบบโครงสร้าง ปรับแก้ ตาม คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ และใช้ IOC เพื่อทดสอบความมีประสิทธิภาพ ของคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเป็นดังนี้: (1) การวิเคราะห์ข้อมูลมาจากการวิจัยแนวคิดทางทฤษฎีและการวิเคราะห์บทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง (2) ข้อมูลการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (3) ข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับจากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ถูกวิเคราะห์และรวมกันเพื่อจัดเรียงสถานะการพัฒนาของชุดผ้าปักของชาวหัวเหยา ระบุปัจจัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (4) วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันและข้อมูลที่เกี่ยวข้องของการป้องกัน และกรณีศึกษาของการเรียนรู้และการใช้งานของเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลในยุคดิจิทัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ และค้นหาศักยภาพของชุดผ้าปักของชาวหัวเหยาบนแพลตฟอร์มดิจิทัล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยมีแนวคิดในการศึกษานี้มุ่งเน้นไปที่กลยุทธ์การจัดการมรดกและนวัตกรรมของชุดผ้าปักของชาวหัวเหยา ในบริบทของยุคดิจิทัล โดยมองไปที่วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของหัวเหยา ชุดผ้าปักของชาวหัวเหยา (รูปแบบวัสดุและงานฝีมือ, ตระกูลและความงาม, มรดกและการสร้างสรรค์, การส่งเสริมและการดำเนินงาน ฯลฯ) กลยุทธ์การจัดการ (การประยุกต์ใช้ การตัดสินใจ นวัตกรรมการจัดนิทรรศการ และการกระจายความร่วมมือและการแบ่งปันและอื่น ๆ) และสื่อออนไลน์ (การวิเคราะห์การทำงาน การออกแบบและการใช้งาน การจัดการการดำเนินงาน การทดสอบและการประเมินผล)

ตารางที่ 1: ตารางของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาชุดผ้าปักลายของหัวเหยา

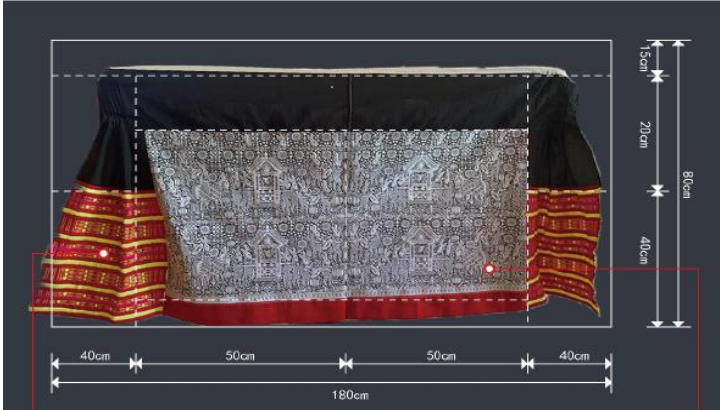
ปัจจัย	ตัวแปร	ตัวบ่งชี้
A. ปัจจัยภายนอก	A1 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม	A1.1 คำแนะนำด้านนโยบาย A1.2 มาตรฐานทางเทคนิคและมาตรฐานอุตสาหกรรม A1.3 สภาพแวดล้อมทางอุตสาหกรรมและบรรยากาศทางนิเวศ A1.4 การบริโภคและการลงทุน
	A2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางอุตสาหกรรม	A2.1 ผู้ดูแลทรัพยากรสิ่งแวดล้อม A2.2 สมาคมอุตสาหกรรมและองค์กรพันธมิตร A2.3 สาธารณรัฐท้องถิ่น A2.4 คนท้องถิ่น A2.5 ผู้บริโภค A2.6 การแข่งขัน
B ปัจจัยภายใน	B1 ปัจจัยการจัดการการดำเนินงาน	B1.1 รูปแบบการดำเนินงานและการจัดการ B1.2 การแพร่กระจายและการโปรโมต B1.3 การศึกษาและมรดก B1.4 สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการเสริม B1.5 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และกิจกรรม
	B2 ปัจจัยการจัดระเบียบการผลิต	B2.1 ความหมายและความงาม B2.2 รูปแบบ B2.3 วัสดุและเครื่องมือ B2.4 เทคนิค B2.5 การจัดระเบียบการผลิต B2.6 การประยุกต์ใช้

ผลการวิจัย

ภาพที่ 1: รูปแบบของเสื้อผ้าปักครอสตีส (cross-stitch) ของ ชาวหัวเหยา (Huayao)

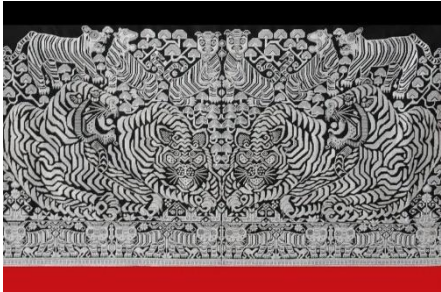
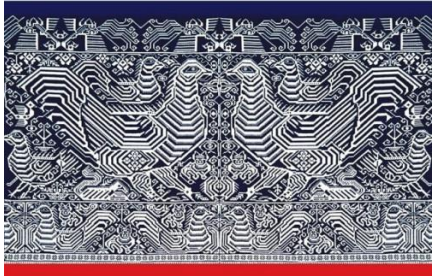
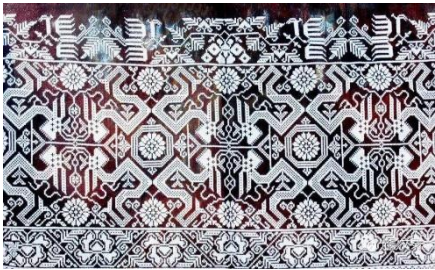
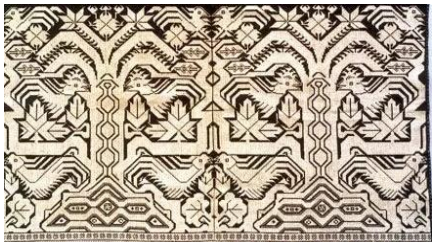
		
ชุดสำหรับใส่ทั่วไป	ชุดหน้าร้อน	ชุดของผู้มีฐานะ
ชุดนี้มักถูกใส่ในงานธรรมดา เสื้อแขนยาวสีฟ้าก้นด้วยเชือกสีแดง ใส่คลุมเสื้อด้านในสีขาวแต่งลายที่ปลายแขน พันเอวด้วยผ้าขอบแดง และ กระโปรงยาวถึงตาคู่	ความแตกต่างระหว่างเสื้อผ้าฤดูร้อนและเสื้อผ้าธรรมดาอยู่ที่ไม่ใส่เสื้อคลุมสีฟ้าทับ ใส่เพียงเสื้อแขนยาวสีขาว พันเอวด้วยผ้าขอบแดง และ กระโปรงยาวถึงตาคู่	เสื้อคลุมสีสดใส ดำ แดง เขียว ยาวถึงตาคู่ พันเอวด้วยผ้าพันแดง
ชุดไว้ทุกข์		
		
จะแตกต่างที่กระโปรง ผ้าปักลายเน้นสี ขาวและ ดำ เพื่อแสดงถึงความเคารพของบรรพบุรุษ มักถูกสวมใส่โดยผู้สูงอายุ		

ภาพที่ 2 วิธีการใส่กระโปรงผ้าปัก

		
		
ด้านหน้า	ด้านข้าง	ด้านหลัง
กระโปรงของชาวหัวเหยา เป็นส่วนที่มีเอกลักษณ์มากที่สุด เพราะมีรูปแบบการสวมใส่ที่ไม่เหมือนใคร ใช้ผ้าจำนวนมาก และใช้เวลานานในการสวมใส่ สวยงามด้วยลายผ้าปักขนาดใหญ่ ตรงกลางระหว่างผ้าแดง ปลายขอบล่างผ้าตกแต่งด้วยสีแดง ความยาวรวม 180 ซม.		

ภาพที่ 3 ลายผ้าปัก

ลายประเพณีท้องถิ่น		
ชื่อ	รูปภาพ	คำอธิบาย
เด็ก ร้องเพลง		ภาพเด็กชายและเด็กสาวที่ร้องเพลงด้วยความรักในหมู่บ้านใต้ต้นไม้โบราณ ส่วนใหญ่เป็นลายสมมาตรที่เรียบง่ายและละเอียดอ่อน
งานแต่งงาน		ลายปักแสดงให้เห็นถึงฉากที่โดดเด่นของพิธีแต่งงาน ด้านบนและด้านล่างเป็นลายพืชพันธุ์ดอกไม้ ปักลายปักที่ออกแบบไว้อย่างละเอียดและสวยงาม
ลายตำนานเรื่องเล่าโบราณ		
มังกรหลวง		ลายที่เป็นเรื่องราวของวิบุรุษในตำนาน พุชี่ที่จับมังกรองค์ประกอบของรูปแบบมุ่งเน้นไปที่รายละเอียดของหัวของมังกรและเล็บของมังกร ซึ่งออกแบบไว้อย่างงดงามและทรงเกียรติ
วิหารของบรรพบุรุษ		กษัตริย์ของราชวงศ์เหยา (Yao) นั่งอยู่บนบัลลังก์มังกรในเครื่องแบบกษัตริย์ เขียนคำว่า "อายุยืนยาวนาน" อยู่เบื้องหลัง องค์รักษียืนปกป้องอยู่หน้าบัลลังก์ ตกแต่งลวดลายด้วยรูปมังกรคู่และพืชพันธุ์
ลายสัตว์ต่าง ๆ		

Mane	picture	Description
ฝูงเสือ		ภาพแสดงให้เห็นสถานการณ์ของฝูงเสือกับฝูงเสื่อตัวเล็ก ๆ ในป่าลึก ด้านล่างของรูปเป็นภาพเสื่อแบบต่อเนื่อง รูปแบบนั้นเรียบง่ายและสดใส สะท้อนให้เห็นถึงความเคารพธรรมชาติ
ไก่สีทอง		ภาพแสดงรูปภาพของแม่ไก่ตัวหนึ่งและกลุ่มไก่ตัวเล็กกระจายรอบ ๆ ด้วยขนาดและรูปร่างที่เหมาะสมสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความปรารถนาของผู้คนสำหรับชีวิตที่ดีขึ้น
ลายพันธุ์พืช		
ลวดลายหรรษา		ภาพถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน ด้านบนกลางและด้านล่าง รูปภาพส่วนกลางประกอบด้วย ดอกไม้หิน และดอกสายน้ำผึ้งท้องถิ่น ด้านบนเป็นรูปใบเฟิร์น ด้านล่างเป็นรูปดอกคามิเลียและใบ
ต้นไม้ริมถนน		ชาวหัวเหยา ให้ความสำคัญกับการดูแลสิ่งแวดล้อม ภาพนี้เป็นภาพของภูเขา ต้นไม้โบราณ พืชและสัตว์อื่น ๆ ภาพถูกกระจายตามโครงสร้างแบบ สมมาตร เป็นการออกแบบที่ยอดเยียมและสวยงาม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผ้าปักลายผ้าปักโครสต์ส ของชาวหัวเหยา มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใครและสีสันสวยงาม มีการจำแนกสถานะของชุดที่หลากหลายใช้สำหรับวาระโอกาสต่าง ๆ กัน คือ ชุดสำหรับการสวมใส่ทั่วไป ชุดสำหรับหน้าร้อน ชุดของผู้มีฐานะ โดยกระโปรงของชาวหัวเหยา เป็นส่วนที่มีเอกลักษณ์มากที่สุด มีรูปแบบการสวมใส่ ที่ไม่เหมือนใคร ใช้ผ้าจำนวนมาก และใช้เวลานานในการสวมใส่ สวยงามด้วยลายผ้าปักขนาดใหญ่ ลายที่ปักบนผ้าออกแบบจากชีวิตจริง บันทึกประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งภาพสัตว์ พืช การดำเนินชีวิต ส่วนใหญ่ใช้สีดำและขาว ชุดผ้าปักของชาวหัวเหยา ปัญหาที่พบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การแต่งกายของคนในชาติ มีการเปลี่ยนแปลงจากอิทธิพลของโลกภายนอก ศิลปินผู้ปักผ้าที่เสียชีวิตไป ทักษะการปักผ้าเสื่อมถอย วัสดุที่ใช้ในงานผ้าปักหายากขึ้น ชุดผ้าปักชาวหัวเหยาจึงเสี่ยงต่อการสูญหาย ควรมีการส่งเสริมเรียนรู้ทักษะการปักผ้าของชาวหัวเหยาจากศิลปินที่ยังหลงเหลือ นำวัสดุที่ทันสมัยและคงทนมาประยุกต์ใช้งานปัก และเรียนรู้และการใช้งานของเทคโนโลยีสื่อดิจิทัลในยุคดิจิทัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ค้นหาและเพิ่มศักยภาพของชุดผ้าปักของชาวหัวเหยาบนแพลตฟอร์มดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

(1) เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมธรรมชาติ และวัฒนธรรมของคนพื้นเมือง สี และรูปแบบของเสื้อผ้าแบบผ้าปักโครสต์ส (cross-stitch) ของหัวเหยา จึงแสดงออกมาชัดเจน ด้วยภาพการบูชาธรรมชาติ บูชาบรรพบุรุษและการสืบพันธุ์ และยังคงไว้ด้วยมรดกวัฒนธรรมอันยาวนานของชุดผ้าปักของชาวหัวเหยา

(2) กระโปรงของชุดผ้าปัก ที่โดดเด่นด้วยลายผ้าปักสีขาวดำ ที่มีพื้นที่โดยรวมสูงประมาณ 60 ซม. ความยาว 100 ซม. ด้วยลายผ้าปัก ที่มองจากจินตนาการ ตัวละครและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ตกแต่งปลายผ้าทั้งสองด้านด้วย ผ้าสีสดใสและสวยงามซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณสมบัติที่เรียบง่ายและมีความกระตือรือร้นของชาวหัวเหยา สามารถนำผ้าปักของชาวหัวเหยา มาประยุกต์ใช้กับการออกแบบตกแต่งชุดแฟชั่นเสื้อผ้าให้สวยงามทันสมัยได้

(3) วัสดุที่ใช้ในผ้าปักลายของชาวหัวเหยา ประกอบด้วยเส้น ไนลอน ผ้าลินิน ผ้าฝ้าย เส้นใยผ้าไหม และผ้าขนสัตว์ มีสีดำ สีขาว สีฟ้า สีเขียว และสีอื่น ๆ มีเอกลักษณ์ด้วยการใช้เทคนิคการปักลายแบบสองด้าน ซึ่งเป็นวัสดุที่ยั่งยืน สามารถนำไปสร้างสรรค์งานออกแบบตกแต่งแฟชั่นใหม่ได้อย่างดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) สาเหตุของปัญหาอยู่ที่การรักษามรดกการปักลายผ้าปัก พบว่ามีปัจจัยดังนี้ คนรุ่นก่อนใช้การสืบทอดทักษะการปักผ้า ผ่านการสอนด้วยปาก ทักษะการปักมีความซับซ้อนและใช้เวลานาน ไม่มีผู้สืบทอด

มรดกการปักผ้า ผลกระทบของวัฒนธรรมต่างประเทศ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจไม่สูง และมรดกกำลังเผชิญหน้ากับวิกฤต จึงควรสนับสนุนการฝึกทักษะการปักสืบทอดแก่คนรุ่นหลังต่อไป

(2) นักออกแบบควรนำผ้าปักลายผ้าปักโครอสติส ของชาวหัวเหยา ไปเพิ่มมูลค่าสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นนวัตกรรมสร้างเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นมรดกวัฒนธรรมที่มีมูลค่าหลายด้าน เช่น ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การศึกษา ความงาม เศรษฐกิจ และวิทยาศาสตร์ มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ยาวนาน ลวดลายเต็มไปด้วยวัฒนธรรมประเพณีเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในชีวิตและความชื่นชมความงามทางศิลปะ ของชาวหัวเหยา

เอกสารอ้างอิง

- Donald A. (2010). *Translated by Xiao Ke. And Design Psychology [M]*. Beijing, Hiroji Okada. Translated by Zhao Lingzhi / Li Delong. (2002) . *Social on of social History in South China [M]*. Beijing, Minzu Press.
- Jin Renxi. (2004). *Society and Faith of Baipants Yao Nationality [M]*. Jingren Cultural Society.
- Jie Liu. (2009). *Exploration on Huayao Costume Culture [J]*. History Expo (Theory).
- Liu Yiguo, Wen Mujiang. (2016). *The change of Huayao artistic style [J]*. Contemporary Education Theory and Practice.
- Lu Xiaoshan. (2016). *Comparison of new and old stitch patterns of Huayao in Hunan [J]*. Decor.
- Liu Zongming, Luo Ping. (2017). *Extraction and design application of cultural genes in longhui, Hunan [J]*. DESIGN
- Liu Danyue. (2021). *Investigation Report on Huayao Ethnic Culture in Hushan Yao Township, Longhui County, Hunan Province [J]*. Cultural Industry.
- Luo Yun. (2008). *Research on the aesthetic value of Longhui Huayao cross-stitch [D]*. Hunan Normal University.
- Mu Xuemei. (2018). *Analysis of delicate patterns, patterns and tissues [J]*. Art, Science and Technology.
- Nikom Musigakma. (2000) . *Cultural system for quality management[M]*, Bangkok
- Pan Lusheng. (2014). *The Asian Experience and Paradigm Construction on the Transformation of Intangible Cultural Heritage Resources [J]*. Folklore Studies.
- Song Junhua, Wang Mingyue. (2015). *Analysis of the status quo and problems of the digital protection of intangible cultural heritage in China [J]*. Cultural Heritage.
- Tang Yun. (2021). *The development of Huayao flower stitch in Hunan [J]*. Identification and Appreciation of Cultural Relics.
- Tian Furon. (1995) . *Hunan Yao Centennial [M]*. Changsha: Yuelu Book Club,
- Wang Yaoxi. (2009) . *Digitalization of national cultural heritage [M]*. Beijing: People's Publishing House.